

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: **M. A.**
zastoupen: JUDr. Emil Flegel, advokát
K Chaloupkám 3170/2 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. května 2025, č.j. KUKHK - 14194/DS/2025 - 4 DV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím Městského úřadu Trutnov, čj. MUTN 43337/2025, sp. zn. 2024/4019/SPR-SR, ze dne 4. 3. 2025 (dále též „správní orgán I. stupně“), byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ve spojení s porušením ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, kterého se

měl dopustit tím, že jako provozovatel silničního vozidla nezajistil, aby při užití předmětného vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť řidič předmětného vozidla s tímto překročil nejvyšší povolenou rychlost mimo obec. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání.

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 5. 2025, vydaným pod č.j. KUKHK-14194/DS/2025-4 DV, doručeným žalobci dne 5. 6. 2025, odvolání podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

II. Žalobní důvody

Neprokázaní spáchání přestupku

3. Žalobce konstatoval, že správní orgány v průběhu správního řízení neprovedly žádný důkaz a ani spisový materiál neobsahuje žádný důkaz či podklad, z něhož by vyplývala existence dopravního značení B 20a, které řidič neměl respektovat, a tedy neprokázaly, že se řidič vozidla – a tím sekundárně též žalobce jako jeho provozovatel – dopustil přestupku. Dále konstatoval, že rychlost jízdy na pozemní komunikaci mimo obec je obecnou právní úpravou stanovena na 90 km/h. Vozidlu přitom byla změřena rychlost 69 km/h. Přestupek tedy měl výslovně spočívat v nerespektování dopravního značení B 20a. V takovém případě ovšem správní orgány byly povinny specifikovat, kde se ono údajné dopravní značení má vůbec nacházet, jakož i prokázat jeho existenci v daném čase a místě, což neučinily. Jejich závěr, že řidič „porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak jednání vykazujícího znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona“, tak nemá oporu v provedeném dokazování ani v podkladech pro vydání rozhodnutí, a obě napadená rozhodnutí jsou proto nepřezkoumatelná a nezákonná.
4. Nad rámec výše uvedeného žalobce konstatuje, že mu řidič sdělil, že ve specifikované době během jízdy žádnou dopravní značku B 20a neminul a v její působnosti se nenacházel, což je však z hlediska soudního řízení již irelevantní, neboť soudní řízení neslouží k opožděnému dohánění dokazování a zjišťování skutkového stavu, který měl být zjištěn a prokázán již správními orgány v rámci správního řízení.

Zjištění totožnosti řidiče vozidla

5. Žalobce nejprve konstatoval, že sdělení totožnosti řidiče vozidla jeho provozovatelem podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu se považuje za podání vysvětlení. Zašle-li proto provozovatel takové sdělení, má s ním správní orgán takto nakládat. Záznam o podání vysvětlení však nelze použít jako důkazní prostředek podle § 137 odst. 4 správního řádu. Podání vysvětlení provozovatelem vozidla před zahájením řízení proto slouží správnímu orgánu pouze k získání informací za účelem ujasnění si otázky, zda vůbec a případně vůči komu má zahájit přestupkové řízení. Označí-li provozovatel vozidla jako řidiče v době spáchání přestupku jinou osobu, je na správním orgánu, aby před zahájením řízení o přestupku tuto osobu kontaktoval a vyzval ji k podání vysvětlení. Výzva k podání vysvětlení adresovaná řidiči vozidla označenému provozovatelem je podmínka učinění tzv. „nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku“ ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, po jejichž marném vyčerpání je teprve přípustné stíhat provozovatele.

6. V daném případě žalobce správnímu orgánu sdělil totožnost řidiče vozidla, správní orgán řidiče obeslal výzvou k podání vysvětlení, přičemž sdělenému řidiči byla výzva doručena a ten na ni reagoval podáním vysvětlení, kdy řízení vozidla přiznal. Prvoinstanční správní orgán tedy zjistil skutečnosti odůvodňující zahájení přestupkového řízení s konkrétní fyzickou osobou důvodně podezřelou ze spáchání přestupků, přičemž takto měl také postupovat a řízení s ní zahájit, což byl jediný možný a zákonný postup. Naopak nebyly dány zákonné důvody pro odložení věci a zahájení řízení s provozovatelem vozidla.
7. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dle názoru žalobce konstatuje, že bez znalosti data narození nebylo možné s řidičem zahájit správní řízení, neboť osobu nebylo možno spolehlivě identifikovat. K tomu žalobce podotýká, že správní orgán neměl osobu identifikovat, nýbrž měl s ní zahájit správní řízení o přestupku.
8. Žalobce namítal, že „správní orgán s řidičkou, zahraničním občanem, komunikoval v češtině, tedy řečí, které nerozumí a nemůže rozumět. Materiálně ji tedy nikdy k ničemu nevyzval, neboť formálně tak sice učinil, ale způsobem, kterému nemohla rozumět.
9. Dále žalobce upozornil, že žalovaným uváděné ust. § 16 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) na předmětnou věc nijak nedopadá, neboť to se výslovně týká účastníků existujícího správního řízení. S řidičkou vozidla však nikdy nebylo zahájeno a vedeno žádné správní řízení, a tedy ani nebyla účastníkem žádného správního řízení. Nedopadaly na ni tedy žádné povinnosti jako na účastníky řízení.
10. Nadto jedinou prostou větou zaslanou řidičkou správnímu orgánu ve znění „Zdeluji k zasilka RR933580231CZ ja auto ridila“ lze sotva označit za „odpověď česky“, když se zjevně jedná o nedokonalý překlad provedený nějakým internetovým překladačem a z takto formulované věty bez dalšího jednoznačně plyne, že adresát písemnosti česky nerozumí přinejmenším dostatečně dobře na to, aby bez jakýchkoliv pochybností bylo jasné, že zcela jednoznačně musel v plném rozsahu pochopit, co je po něm požadováno.
11. Žalobce zdůraznil, že zejména nebylo prokázáno, že jakákoliv písemnost byla řidičce skutečně doručena. Ve spisu se nenachází žádná „fotokopie dokladu o doručení“, ale na str. 51 spisu toliko písemnost v angličtině, kterou správní orgány ani neformálně (natož úředně ověřeným způsobem) nepřeložily – ačkoliv se žalovaný sám domáhá toho, že je třeba postupovat „v souladu s § 16 správního řádu, kde je stanoveno, že v řízení se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce“. Žalobce konstatuje, že obsahu písemností obsažených ve spisu toliko v anglickém jazyce nerozumí a tyto ve správním řízení nemohly být provedeny a jakkoliv z nich bylo vycházeno, aniž byl pořízen jejich úředně ověřený překlad, což opět představuje nezákonný postup zakládající důvod ke zrušení obou rozhodnutí ve věci.
12. Dále žalobce konstatoval, že se jedná o anonymní písemnost neznámého původu, na níž absentuje jakékoliv razítko vydávacího orgánu, identifikace jakékoliv osoby, která dokument vytvořila, minimálně v rozsahu jméno, příjmení, funkce a podpis, a navíc je v zápatí předmětné písemnosti uvedena internetová adresa, z níž se dá dovodit, že se jedná pouze o výtisk jakési internetové stránky. V kolonce pro podpis a adresu příjemce záilky není uveden ani podpis ani adresa řidičky vozidla. Pokud z předmětné písemnosti vůbec něco vyplývá, tak pravý opak toho, co tvrdí žalovaný, tedy že adresátovi předmětná písemnost doručena nebyla.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný měl za to, že správní orgán I. stupně ve smyslu § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu tímto učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, kdy nezjistil do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě a usnesením ze dne 15. 1. 2025 přestupek odložil s odůvodněním, že nezjistil do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
14. Správní orgán I. stupně poté, jak žalovaný dále uvedl, vydal dne 15. 1. 2025 příkaz, dne 2. 2. 2025 byl v zákonné lhůtě podán proti němu odpor a písemností ze dne 4. 2. 2025 vyrozuměl správní orgán žalobce o provedení dokazování mimo ústní jednání dne 24. 2. 2025 v 9:00 hod., a současně jej poučil o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu do 5 pracovních dnů ode dne provedení důkazů mimo ústní jednání. Dne 24. 2. 2025 proběhlo dokazování mimo ústní jednání bez účasti žalobce. Správní orgán I. stupně šetřil sdělenou řidičku, kterou vyzval k podání vysvětlení a pokusil se zjistit její datum narození, což je jeden z nejdůležitějších identifikačních údajů osoby. Na tuto výzvu řidička ani žalobce nereagovali. Správní orgán zaslal výzvu řidičce, doručenka se mu však nevrátila, proto požádal o reklamaci doručení a dle protokolu o výsledku reklamace je zřejmé, že předmětná písemnost byla dodána a převzal ji oprávněný příjemce dne 10. 10. 2024. Ve spise je dále doložena fotokopie dokladu o doručení, která nahrazuje druhopis dodejky. Správní orgán I. stupně neměl k dispozici dostatek podkladů pro zahájení řízení proti konkrétní osobě, neboť se mu je nepodařilo zjistit.
15. Žalovaný uzavřel, že ve spisovém materiálu je založeno Stanovisko Police České republiky, Dopravního inspektorátu Trutnov, k návrhu úseku pozemní komunikace vhodného pro úsekové měření rychlosti vozidel, čj. KRPH-116275-2/Čj-2022-051006 na období od 1. 1. 2023 do 31. 12. 2027 a plánek měřeného úseku, který obsahuje i dopravní značení v daném místě (založeno na listu č. 22 spisu), který je uveden mezi podklady rozhodnutí a jeho obsah byl přečten v rámci provádění důkazů mimo ústní jednání dne 24. 2. 2025, o kterém byl žalobce vyrozuměn, ale nedostavil se. Protokol o provedeném dokazování je založen na listu č. 67 až 68 správního spisu.

IV. Přezkoumání věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání v souladu s požadavky ust. § 51 odst. 1 uvedené právní úpravy. Po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami pak dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
17. Předmětem soudního přezkumu je v nyní projednávané věci to, zda správní orgán I. stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění skutečného pachatele přestupku podle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, a zda byl dán důvod pro vyvození odpovědnosti žalobce jako provozovatele vozidla za spáchání přestupku, který vykazoval znaky porušení povinností řidiče nebo porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích.
18. Z předloženého správního spisu vyplývá, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť jako provozovatel motorového vozidla, v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, nezajistil, aby při užití vozidla na

pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 20. 4. 2024 v 16:33 hodin, mimo obec, v katastrálním území Mladé Buky, na silnici č. I/14, v měřeném úseku, který se nachází v místě křižovatky se silnicí č. III/01413 a místní komunikací vedoucí do městyse Mladé Buky, okres Trutnov, ve směru jízdy na obec Svoboda nad Úpou, blíže neustanovený řidič motorového vozidla registrační značky xx, v důsledku nerespektování dopravního značení B20a, překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy stanovenou na 50 km/h, když mu byla automatizovaným technickým prostředkem SYDO Traffic Velocity, v. č. GEMVEL0012, naměřena rychlost jízdy 72 km/h, po zvážení odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h mu byla, jako nejnižší skutečná rychlost jízdy, naměřena rychlost jízdy 69 km/h, čímž řidič porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak jednání vykazujícího znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona. Žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně písemností ze dne 9. 5. 2024 zaslal žalobci výzvu dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, k uhrazení určené částky ve výši 750 Kč, splatné do 30-ti dnů ode dne doručení, včetně řádného poučení. Písemnost byla žalobci doručena datovou schránkou dne 9. 5. 2024. Žalobce na výzvu reagoval sdělením, že vozidlo v době spáchání přestupku řídila paní J. T., xxx. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 14. 8. 2024 vyzval označenou řidičku Janu Tusarovou k podání vysvětlení a dne 17. 9. 2024 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno její vyjádření, že vozidlo řídila ona. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 25. 9. 2024 vyzval dne 10. 10. 2024 řidičku k doplnění podání, konkrétně k uvedení data narození. Současně správní orgán vyzval k doplnění data narození označené řidičky také žalobce, tato písemnost mu byla doručena dne 26. 9. 2024. Na výzvy žalobce ani řidička nereagovali.

19. Protože správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že učinil nezbytné kroky ke zjištění osoby řidiče, avšak bezvýsledně, shledal žalobce jako provozovatele vozidla vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl v záhlaví specifikovaným rozhodnutím.
20. Po právní stránce krajský soud posoudil věc následovně.
21. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.
22. Podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.
23. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu (ve znění účinném do 31. 12. 2023) fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h.
24. Podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h.
25. Podle § 125f odst. 5 věta první zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke

zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje.

26. Otázkou, co lze považovat za nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, se již zabýval Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací praxi. V rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, uvedl, že *„(š)lo by proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit.“*
27. V jiném rozsudku ze dne 13. 1. 2020, č. j. 9 As 260/2018 – 21, Nejvyšší správní soud zdůraznil nutnost individuálního posouzení konkrétní situace (bod [21]). Podle přijaté právní věty k tomuto rozsudku poté platí, že *„(j)estliže provozovatel vozidla označí za řidiče osobu, k níž sdělí dostatečné údaje, a věrohodně tvrdí, že dané vozidlo mohla tato osoba řídit, bude mít správní orgán zpravidla dostatek indicií k tomu, aby se pokusil nalézt pachatele přestupku. Není naplněním nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (ve znění účinném do 30. 6. 2017), pouze jediné doručení předvolání k podání vysvětlení, na něž označená osoba nereaguje, ale správní orgán musí učinit další smysluplný úkon směřující ke zjištění pachatele (např. předvedení dotčené osoby či ověření její aktuální adresy v příslušných registrech).“* Jako postačující naopak lze tento krok považovat za situace, kdy označení řidiče provozovatelem představuje obstrukční jednání (spočívající např. v označení nekontaktní osoby žijící v zahraničí; rozsudek ze dne 5. 6. 2020, č. j. 4 As 450/2019-36).
28. V nyní posuzované věci žalobce konstatoval, že předmětný automobil řídila paní J. T., xxx. Poskytl tak údaje nezbytné k jejímu kontaktování. Řidičce se pak podařilo doručit výzvu k podání vysvětlení. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 14. 8. 2024 vyzval označenou řidičku J. T. k podání vysvětlení a dne 17. 9. 2024 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno její vyjádření: *„Zděluji k zasil. RR933580231CZ ja auto ridila“*. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 25. 9. 2024 vyzval řidičku k doplnění podání, konkrétně k uvedení data narození. Výzva byla doručena dne 10. 10. 2024. Současně správní orgán vyzval k doplnění data narození označené řidičky také žalobce, tato písemnost mu byla doručena dne 26. 9. 2024. Z průběhu správního řízení je zřejmé, že na výzvy žalobce ani řidička nereagovali.
29. Dále krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně poté vydal dne 15. 1. 2025 příkaz, proti němuž byl dne 2. 2. 2025 v zákonné lhůtě podán odpor, kterým byl příkaz zrušen, a písemností ze dne 4. 2. 2025 vyrozuměl správní orgán žalobce o provedení dokazování mimo ústní jednání dne 24. 2. 2025 v 9:00 hod., a současně jej poučil o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu do 5 pracovních dnů ode dne provedení důkazů mimo ústní jednání. Lze rovněž konstatovat, že postup správního orgánu I. stupně i žalovaného odpovídal požadavkům ust. § 16 správního řádu, když v řízení bylo jednáno a písemnosti se vyhotovovaly v českém jazyce. Tento závěr nemůže vyvrátit ani konstatování žalobce, že se ve spise nachází listina vyhotovená v cizím jazyce.
30. V návaznosti na tyto úkony pak dne 24. 2. 2025 proběhlo dokazování mimo ústní jednání bez účasti žalobce. Je rovněž zřejmé, že správní orgán I. stupně prováděl za účelem bližší

identifikace řidičky další šetření, a proto ji vyzval k podání vysvětlení a sdělení data narození. Jak již bylo shora konstatováno, na tuto výzvu řidička ani žalobce nereagovali. Správní orgán zaslal výzvu řidičce, doručení se mu však nevrátila, proto doručení reklamoval a dle protokolu o výsledku reklamace je zřejmé, že předmětná písemnost byla dodána a převzal ji oprávněný příjemce dne 10. 10. 2024. Ve spise je dále doložena fotokopie dokladu o doručení, která nahrazuje druhopis dodejky. Krajský soud se tak přiklání k názoru žalovaného, že pasivní přístup žalobcem označené řidičky pak způsobil, že správní orgán I. stupně neměl k dispozici dostatek podkladů pro zahájení řízení proti konkrétní osobě.

31. Žalovaný uzavřel, že ve spisovém materiálu je založeno Stanovisko Police České republiky, Dopravního inspektorátu Trutnov, k návrhu úseku pozemní komunikace vhodného pro úsekové měření rychlosti vozidel, čj. KRPH-116275-2/Čj-2022-051006 na období od 1. 1. 2023 do 31. 12. 2027 a plánek měřeného úseku, který obsahuje i dopravní značení v daném místě (založeno na listu č. 22 spisu), který je uveden mezi podklady rozhodnutí a jeho obsah byl přečten v rámci provádění důkazů mimo ústní jednání dne 24. 2. 2025, o kterém byl žalobce vyrozuměn, ale nedostavil se. Protokol o provedeném dokazování je založen na listu č. 67 až 68 správního spisu.
32. Podle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu obecně platí, že by bylo zjevně proti smyslu právní úpravy vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro jeho zjištění potřebné indicie a označení řidiče provozovatelem vozidla nevede, resp. zjevně nemůže vést k nalezení skutečného pachatele (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2021, č. j. 8 As 222/2019 - 61). Jednu výzvu lze za „nezbytný krok“ považovat například tehdy, pokud provozovatel vozidla označí jako řidiče osobu žijící v zahraničí, jež nepřebírá zásilky správního orgánu. V takovém případě je opakované zasílání výzev nekontaktní osobě zbytečné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. června 2020 č. j. 4 As 450/2019 - 36).
33. V projednávané věci sice správní orgány měly k dispozici základní informaci o řidičce, nicméně její strohé sdělení a následná pasivita její i žalobce v zahájeném důkazním řízení zabránily správním orgánům v dalším postupu. Za těchto okolností pak lze usuzovat na obstrukční povahu označení řidičky (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2017, č. j. 3 As 61/2016-44).
34. Krajský soud hodnotí postup správních orgánů s vědomím, že přestupek provozovatele vozidla je subsidiárním k přestupku řidiče vozidla. Zákonodárce toto přestupkové jednání vymezil za tím účelem, aby zabránil obstrukčnímu jednání pachatelů přestupků a zneužití institutu blízké osoby. Za dané situace žalobce sice zprvu poskytl správním orgánům identifikační údaj označené řidičky, na základě něhož se označené řidičce podařilo doručit písemnost. Nicméně správní orgány měly pochybnosti o pravdivosti jejího tvrzení, a proto chtěly vyvinout větší aktivitu ke zjištění, zda nelze označení řidičky považovat za obstrukční. Proto řidičku i žalobce vyzvaly k dalšímu doplnění a následně je informovaly, že proběhne k datu 24. 2. 2025 provádění důkazů mimo ústní jednání. Tohoto dokazování se žalobce nezúčastnil.
35. Je tak zřejmé, že následné kroky správního orgánu nevedly k bližšímu vyjasnění či k reakci řidičky i žalobce, krajský soud má tak za to, že je dán důvod pro vyvození odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla.

36. Krajský soud ve shodě s názorem žalovaného konstatuje, že jednání, která jsou uvedena ve skutkových podstatách přestupků, naplňují již ze své podstaty taktéž materiální znak přestupků. V daném případě neznámý řidič svým jednáním porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, kdy při řízení uvedeného vozidla registrační značky ADM6484 překročil nejvyšší povolenou rychlost upravenou dopravní značkou B20a na 50 km/h o 19 km/h, kdy toto jednání nepochybně vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a jednáním řidiče nebyla způsobena dopravní nehoda. Porušením tohoto právního předpisu došlo k naplnění všech znaků zákonem definované skutkové podstaty přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kdy provozovatel vozidla porušil svou povinnost podle § 10 odst. 3 citovaného zákona tím, že nezajistil, aby při užití motorového vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, tedy formální stránku spočívající v naplnění skutkové podstaty uvedené v platném právním předpise i materiální stránku spatřovanou ve společenské nebezpečnosti. Materiální znak přestupku byl naplněn tím, že řidič svou rychlou jízdou ohrozil bezpečnost provozu na pozemní komunikaci v obci. Nastavení rychlostních limitů má své opodstatnění právě proto, aby nedocházelo při běžném provozu a za předpokladu dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích k ohrožování života, zdraví a majetku účastníků silničního provozu. Pokud tedy řidič naplnil formální znak přestupku a dopustil se jednání popsaného v § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, pak právě překročením povolené rychlosti jízdy 50 km/h stanovené místní úpravou, naměřením výsledné rychlosti 69 km/h, naplnil i materiální znak přestupku spočívající v ohrožení života, zdraví a majetku osob. V dané věci se jednalo o místo mimo obec, kde je z důvodu bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, kdy se v místě nachází železniční zastávka a je zde zvýšený pohyb chodců, rychlost jízdy upravena dopravní značkou B20a na 50 km/h.
37. Krajský soud uzavírá, že z průběhu správního řízení zmapovaného v předloženém správním spise lze nepochybně dovodit, že správní orgán I. stupně v rámci důkazního řízení konstatoval i důkaz ve formě Stanoviska Police České republiky, Dopravního inspektorátu Trutnov, k návrhu úseku pozemní komunikace vhodného pro úsekové měření rychlosti vozidel, čj. KRPH-116275-2/Čj-2022-051006 na období od 1. 1. 2023 do 31. 12. 2027 a plánec měřeného úseku, který obsahuje i dopravní značení v daném místě, založené na listu č. 22 správního spisu. Nelze proto přisvědčit žalobní námitce, dle níž správní orgány nespecifikovaly, kde se ono údajné dopravní nacházelo. Naopak správní orgány prokázaly existenci dopravního značení v daném čase a místě. Provádění důkazů mimo ústní jednání se uskutečnilo dne 24. 2. 2025. Žalobce byl o provádění důkazů řádně vyrozuměn, svého práva zúčastnit se tohoto jednání však nevyužil. Protokol o provedeném dokazování je založen na listu č. 67 až 68 správního spisu. Nelze tedy souhlasit s žalobní námitkou, dle níž správní orgány neprovedly žádný důkaz, z něhož by vyplývala existence dopravního značení B 20a a tím neprokázaly, že se řidič vozidla dopustil přestupku. Z průběhu správního řízení je naopak zřejmé, že správní orgán I. stupně důkazní řízení v souladu se zásadami danými správním řádem provedl a žalobce svého práva zúčastnit se tohoto důkazního řízení nevyužil.

V. Závěr a náklady řízení

38. Krajský soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

39. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, krajský soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. Z obsahu správního spisu nevyplývalo, že by žalovaným v souvislosti s tímto řízením náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. října 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně